

[Ministeren for kulturelle anliggender:]

grænsningen af de kunstneriske frembringelser, som kan støttes med hjemmel i kunstfondloven, skal søges præciseret, ikke mindst i spørgsmålet om støtte til de i lovens § 1, stk. 3, nævnte særlige kunstneriske udtryksformer. Behovet for yderligere ændringer vil blive overvejet i forbindelse med lovens almindelige revision, der skal finde sted i næste folketingssamling.

Her skal det bemærkes, at hele lovgivningen omkring Statens Kunstfond for tiden behandles i Wechseltmann-udvalget med henblik på den forestående lovrevision. Derfor har vi også udskudt lovrevisionen i et år, så Wechseltmann-udvalget kunne blive færdigt.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at jeg ikke finder det rimeligt at lade en enkelt afgørelse som i den foreliggende sag omkring Solvoggen medføre ændringer i fondens administrative opbygning og i lovens grundlæggende principper i øvrigt.

Gerda Møller (KF):

Nu må jeg stadig væk sige til kulturministeren, at der er forskel på en situation, hvor der er faldet en landsretsdom, og en situation, hvor der ikke er faldet nogen landsretsdom.

Jeg er godt klar over, at vi skal ændre loven om Statens Kunstfond, men jeg må sige til ministeren, at det har vi jo skullet lige siden 1972-73. Da vi vedtog loven, stod der jo, at den skulle til revision i 1972-73. Så er den blevet udskudt til 1973-74 og 1974-75, og vi har udskudt den i år igen til næste år. Så må man jo altså håbe, at der kommer et endeligt forslag til en revision af Kunstfondloven, og så skal jeg love ministeren for, at mit parti nok skal være opmærksom på at få fremsat de ændringsforslag, som er i overensstemmelse med den opfattelse, vi har, og jeg er ikke så sikker på, at vi ikke kan få vores vilje gennemført i folketinget ved en revision.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg er ikke i tvivl om, at fru Gerda Møller og nogle i hendes parti vil være villige til at skærpe denne lov og føre den tilbage.

Jeg vil gerne anholde noget andet. Hvis vi nu skal begynde at betragte overtrædelse af politivedtægten, der normalt straffes med

bøde, som noget, der skal betyde, at vi skal lave gennemgribende lovændringer, så tror jeg, at vi er kommet lige langt nok ud.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Brusvang* (CD) til ministeren for kulturelle anliggender:

„Mener ministeren, at folketingets forventede beslutning om at stryge bevillingen til filmværkstedet Workshop nødvendiggør en ændring af filmloven, og har ministeren i bekræftende fald taget fornødent initiativ, hvorved det tillige bedes oplyst, hvorledes ministeren vurderer udtalelsen fra filminstitutts bestyrelse om, at bestyrelsen ikke agter at respektere finanslovvedtagelsen og derfor vil finansiere en fortsat virksomhed over andre konti?“

(Spm. nr. 414).

Skriftlig begrundelse.

Filminstituttet har i alt for lang tid haft lov til på helt urimelig måde at skalte og valte med skatteyderpenge i millioner. Den dårlige samvittighed kom senest frem, da bestyrelsen for nylig på et yderst svagt juridisk grundlag tilbagekaldte et tilsagn om støtte til Thorsens pornofilm om Jesus. — et tilsagn, der selvfølgelig aldrig burde være givet.

Denne gang synes filminstituttet ikke blot at have dummet sig, men inddelt sig på egentlige ulovligheder. Ifølge dansk bevillingspraksis består der for ministerier og styrelser en adgang til at flytte bevilgede midler inden for visse bevillingsrammer. Det giver en rimelig fleksibilitet i budgetadministrationen.

Det har derimod aldrig været hensigten, at denne metode skulle benyttes til at fremme formål, som et flertal i folketinget udtrykkelig har udtalt sig imod. På den givne foranledning er det ønskeligt, at ministeren i sit svar fastslår dette grundsynspunkt.

I firepartiaftalen mellem S, RV, KrF og CD er nedlæggelsen af Workshop et punkt af mindre finansiel betydning, mindre end 1 mill. kr., men punktet er af stor politisk betydning. Derfor er det også af afgørende betydning for tilliden til fire partiaftalen at få bekræftet, at eventuelt fornødent initia-